

delse mod dem, der altid stille sig mod Landets Forsvar, og jeg tror da, at man paa den anden Side af Stenen vilde læse: „Danmark blev begravet, fordi det danske Folk, viledet af Partiførere, gennem Partikampe ødelagde sig selv“. (Hør! Hør!) Ja, mine herrer, jeg veed godt, at deres „Hør“ ere ironiserende (Ja!). Ja, det fortaar jeg meget vel, men naar jeg har udtalt det, og de herrer ønske det, skal jeg gjentage for dem, hvad en af deres ærede Førere, det ærede Medlem for Beile N. 2. B. (Berg), har udtalt her i Thinget under en tidligere Behandling af Finantsloven. Han udtalte de Ord, at han ønskede, at det Skib „Helgoland“ maatte gaa under, og at der maatte komme en Forbanelse over det Skib, der blev bygget af Ministeriet Estrup, og disse Ord dø heller aldrig ud. Det forekommer mig, at der i denne Udtalelse er tilstrækkelig Henvisning til, hvad der er Bevæggrunden til at bygge Orlogsskibe og forsvare Landet, om det er Skærlighed til Fædrelandet eller for at fremme sine egne Partiformaal.

Formanden (R. abbe): Jeg kan ikke lade dette formentlig urigtige Citat staa uimodsagt, fordi, hvis en saadan Uttring var falden, uden at den var bleven paatalt af Formanden, deri vilde ligge en grov Pligtforsømmelse fra Formandens Side. Hvorledes Uttringen er falden med selve Ordene, skal jeg ikke her eftersøge, men jeg kan med fuldstændig Sikkerhed sige, at det Citerede ikke er blevet sagt.

Pausen: Jeg skal dernæst tillade mig at gaa over til den mere reelle Del af Sagen, idet jeg selvfølgelig forbeholder mig siden at godtgjøre, at de Udtalelser, jeg er fremkommen med, ere rigtige. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg for ca. 3 Aar siden udtalte mig her temmelig detailleret om det dengang fremsatte Lovforslag om Søværnets Ordning. Jeg staar i dette Dieblis paa samme Standpunkt, som jeg dengang stod paa. Jeg holder ubetinget paa det, som det ærede Medlem fra Randers (N. B. Jensen) igaar udtalte, at Søbefæstningen og de Befæstninger, som ligge ved Havnene omkring paa Sjælland, ere aldeles nødvendige. Jeg kunde ønske, at der i Søbefæstningen foruden den fremlagte Plan var bibeholdt et Fort paa den sydlige Del af Middelfrunden, thi det staar for mig, som om dette Fort netop havde en ganske særlig Veligheden ved at kunne bestrænge Indløbet til Drogden netop efter hele Vængden. Jeg erkjender vel, at de langtrækkende Kanoner fra Fortet paa den nordlige Ende af Middelfrunden for en Del raade

Bød derpaa, men det maa dog indrømmes, at jo sydligere Fortet ligger med den samme Bestyktning af Kanoner, desto længere vil Kælleevnen naae mod Syd. Hvad endelig Befæstningsanlægget ved Agerø Sund angaar, er det min fulde Overbevisning, at dette Havneanlæg er en Nødvendighed, det er en Nødvendighed, fordi Flaadens Skibe ikke alene maa have et Sted, hvor de kunne ligge i Læ og afvente, naar det beleilige Angrebsøjeblik kommer, men ogsaa maa have et Sted, hvor de kunne løbe ind og reparere mulige Havarier, de kunne have lidt. Det er nødvendigt saameget mere, som de større af vore Orlogsskibe i Storebelt og Best for Sjælland ellers ikke vilde kunne have noget Tilflugtssted, og den lange Vej, som jo vil være meget farefuldt for Fjenden rundt om Gjedser, vil vanskeliggjøre, for ikke at sige umuliggjøre det for et Pantserkib at naae op til Kjøbenhavn. Hvad iøvrigt angaar mit Standpunkt, vil jeg gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg anser det for rigtigt at forsvare Sjælland. Jeg erkjender fuldt ud, at det er umuligt for Flaaden at løse den Opgave alene, Flaaden maa ty til Hærens Hjælp og Hæren til Flaadens, begge Faktorer maa anses for at være lige vigtige. Jeg ser mig imidlertid nødt til at give det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds Medhold, naar han udtalte sin Forsundring over, at der ikke ved den sydligere Del af Sjælland eller de sydligere Der, som han udtrykte ved Grønsund, var taget noget Forbehold med Hensyn til Befæstningsanlægene. Jeg tilstaar, at de Folk, som skulde være kyndige i Befæstningsanlæg, bestandig have været mod min Anskuelse, men jeg finder det alligevel rigtigt, at jeg netop paa dette Sted fremsætter den Tro, jeg har, at Sjælland maa være meget let angribeligt Sonden fra, det vil sige Lolland, Falster og Møen, navnlig ved Møen, hvor den dybe, store Hjelmsbugt gaar tæt ind til Vandet; dens Dybde tillader Pantserkibe paa meget nært Hold at løbe ind og ankre der. Jeg tror, det vil være en Mulighed for en Fjende kommende Sonden fra let at bemægtige sig de sydligere Der, og jeg søger ogsaa en Støtte for denne min Paastand deri, at jeg erindrer, at den høitærede Marineminister selv tidligere har

Rettelser.

Sp. 1014, §. 19—20 f. n.: „anser jeg det for umuligt“, læs: „anser jeg det ikke for umuligt“.